

IRSKO – STUDENTSKÁ MOBILITA

Závěrečná zpráva doprovodné osoby

Projekt č. 2023-1-CZ01-KA122-VET-000146570

Projekt číslo: **2023-1-CZ01-KA122-VET-000146570**
Typ mobility: **Odborná mobilita žáků v zahraničí**
Země mobility: **Irsko**
Vysílající organizace: **Střední průmyslová škola elektrotechniky a informatiky, Ostrava,
Česká republika**
Přijímající organizace: **Babel Academy of English**
Termín: **15. 9. – 25. 9. 2024**
Jméno: **Ing. Renáta Martináková**

V termínu od 15. 9. - 25. 9. 2024 jsem se jako doprovodná osoba zúčastnila mobility žáků v odborném vzdělávání a přípravě v rámci programu Erasmus+.

15. 9. 2024 – neděle

Moje cesta začíná v poledne, musím se dostat na letiště do Krakova. Za normálních okolností je to už rutina, ale dnes ne, v celém kraji jsou povodně, podle webu i podle policistů odklánějících dopravu je průjezd do Polska dnes nemožný. Instrukce je jasná: „Snaž se dojet co nejdál, když to nevyjde, přebukujeme let.“ Nalézám skulinu – přes Orlovou přejíždíme do Polska, prázdná dálnice působí divně, ale žádný zákaz jsme neprojeli. Po 50 km na dálnici provoz houstne a já začínám věřit, že dnes do Dublinu odletím. Let probíhá v klidu a cca v 19:30 přistávám v Dublinu. Jsem v kontaktu se studenty i Silvií, kterou v Dublinu střídám. I přes komplikace s dopravou a povodněmi probíhá střídání doprovodných osob v pohodě.

Zvolila jsem ubytování v apartmánu v klidné a bezpečné části v centru Dublinu, v historickém domě, blízko ke kanceláři Babel Academy i stanici DART. Apartmán je malý, ale kuchyň má veškeré vybavení, které potřebuji. Se studenty si na následující den domlouvám schůzku.

16. 9. 2024 – pondělí

Ranní chat se studenty na WhatsApp, Vojtu bolí hlava, ale do práce se rozhodne jít, ostatní v pořádku. Po práci máme společnou schůzku v centru.

Přes den prozkoumávám okolí, schůzku v kanceláři Babel Academy mám domluvenu na úterý, v pondělí jsou „very busy“. Po včerejším náročném dni volím procházku kolem moře – ze Sandymount do Booterstown a pak DARTem na schůzku se studenty.

Probíráme, jak se daří, co je třeba vyřešit, jak jde práce a jak vypadá ubytování v rodinách, co společně podnikneme. Protože v práci končí až v 17:00 a v 19:00 mají večeri, domlouváme si systém – co 3 dny schůzka, denně několikrát na chatu. Chci jim stejně jako Silvie dát prostor objevovat Dublin po svém a vidím, že některé akce podnikají s ostatními studenty, kteří jsou v Babelu na Erasmu – Němci, Chorvati, Slováci.

17. 9. 2024 – úterý

Ráno v 10 hodin mám schůzku s Marií v kanceláři Babel Academy přímo vedle legendárního Temple Bar. Předávám dokumenty. Dozvídám se, jaký program mají studenti na víkend – Glendalough. Probíráme možnosti, jak by mohli realizovat připravenou túru.

Poté navštívím studenty na pracovištích – nejdříve Richarda Dluhoše – vyzvedne si mě u eskalátoru v nákupním centru Jervis, a pak mě vede spleť uliček a chodeb do relativně malé kanceláře Nutty Delights, kde v Blenderu dělá 3D grafiku. Vypadá velmi spokojeně, seznamují se s jeho mentorem Vibhorem, i ten Říšu chválí. Kromě něj je na pracovišti několik dalších studentů, ale panuje klidná pracovní atmosféra. Ven mě Říša opět musí vyvést.

Pak mířím do velkého rušného reprocentra Reads Design & Print, kde pracují ostatní 3 studenti – Vojtěch Sedláček, Jakub Bednář a Petr Serafín. Tady je o poznání rušněji, hodně studentů na Erasmu, Petra a Jakuba nacházím vzadu, balí zásilky ještě s chorvatskou studentkou. Vojtu musím hledat déle, nacházím ho u jakéhosi velkého stroje, jehož využití netuším. Kluci kopírují, kompletují, obsluhují zákazníky, chodí na donášku po městě, opravují stroje. Možná méně kvalifikovaná práce, ale rozhodně komunikují, až se z nich kouří. Jejich mentor Garry jen v běhu něco zavrčí a orazítkuje a podepíše mi dokument, který potřebuji. Prý je jinak ale v pohodě.

Odpoledne sedám na DART a mířím na konečnou do Malahide, procházím zahrady a zvládnou i prohlídku zámku s průvodcem. Trochu irské historie, průvodce je velmi nadšený, podává to, jako by všechny lidi na obrazech znal... skoro mu to věřím.

18. 9. 2024 – středa

Dnes jsem s kluky i s Babelem v kontaktu na WhatsApp a vyrážím na dlouho vysněný výlet do Severního Irska. Protože jsem zatoužila po Giants' Causeway, nezbylo mi nic jiného, než si zaplatit zájezd s agenturou – volím Paddywagon, slibují, že na Giants' Causeway budeme skoro 2 hodiny, to je lákavé. V 7 ráno sraz – lidí dost, autobus nikde. V 7:15 přichází na místo srazu řidič, bez slova omluvy nás odvede o ulici dál do autobusu a vyrážíme. Je legrační, že tento týpek nám na každé zastávce připomíná, že včas je pozdě, a máme chodit o 5 minut dříve. Ale nenechám si zkazit den, počasí je neuvěřitelně nádherné a já se dávám do řeči se slečnou na sedadle vedle mě. Je z Havaje. Cestu do Irska si dala jako dárek k narozeninám. Takže bonus v podobě další rodilé mluvčí po celý den.

Cestou nabíráme ještě turisty v Belfastu a pak cestou navštívíme Dunluce Castle, malebnou zříceninu na pobřeží. Škoda, že nemáme více času vše prozkoumat a přečíst. Po půl hodině nastupujeme zpět do autobusu a jedeme na Giants' Causeway. Máme sice jen hodinu a 5 minut – to mě štve, ale místo je to krásné – přírodní úkaz, který je zapsán na seznam přírodního bohatství UNESCO. Čedičové sloupy, které tvoří jakési pomyslné schodiště, které postupně sestupuje do moře. Je zde téměř čtyřicet tisíc těchto sloupů, které mají pravidelný většinou šestiboký, ale i pětiboký a čtyřboký půdorys. Sloupy, které dosahují až 25metrové výšky k sobě

těsně přiléhají. Blankytně modré nebe a tmavě modré moře. Pohádka. Pak zastávka v Balintoe, většina autobusu jde na oběd, já běžím do malebné zátoky na pobřeží. Pak krátká zastávka v Belfastu – dlouhá tak akorát na to, abych stihla infocentrum a rozhodla se sem vrátit. Pak ještě zastávka v Dark Hedges – neznám Game of Thrones, tak jen konstatuji, že na fotce je to hezčí než v realu. Pozdě večer příjezd do Dublinu.

19. 9. 2024 – čtvrtek

Na 2. hodinu odpolední mám domluvenu schůzku s Davidem v kanceláři Babel Academy. Dopoledne navštívím obrovský Phoenix Park, vyfotím sídlo irského prezidenta, projdu park.

Odpoledne s Davidem a Marií probíráme formu a náležitosti závěrečného certifikátu, Europassu, několik telefonátů se Silvií, naší koordinátorkou. Dořešíme v pondělí, no dobře.

Po práci mám schůzku se studenty, řeším drobné problémy, ale víceméně vše klapě. Jsou spokojení. V sobotu mají výlet do Glendalough, mají svou vlastní trasu, u minulého výletu organizovaného Babelem nebyli moc spokojení. Domlouváme se, že tam v pátek zajedu, prozkoumám a večer dáme chat, aby byli připraveni.

20. 9. 2024 – pátek

Vyrážím do Glendalough. Z Dublinu jede jediný autobus – 11:30 tam, v 16:30 zpátky. Je mi jasné, že celou trasu, kterou si kluci připravili nestihnu, ale aspoň zkusím, kam dojdu. Počasí zase super, dojdu k hornímu jezeru, pak se dávám na trasu nad jezera, ale narážím na uzávěru – holt po sezoně. Vše fotím a dokumentuji. Vracím se ke klášternímu komplexu, vzpomínám, když jsem tam byla poprvé se zájezdem studentů, četli jsme s naší úžasnou průvodkyní keltské kříže. Znovu na mě dýchne až přízračná atmosféra tohoto místa.

Večer kluci dostanou instrukce – obejít to nejde, zacházka je moc dlouhá, jediné protějščí břeh. Budeme v kontaktu.

Co ale já v sobotu? Večer dospívám k rozhodnutí – Belfast a muzeum Titaniku!

Během půl hodiny mám koupenou online vstupenku a jízdenku na ranní vlak: Euforii střídá zděšení, když mi dojde, že ráno v sobotu jezdí DART až o hodinu později, než jede můj vlak. Jaaaj. Večer si vše připravím, jdu spát napůl oblečená...

21. 9. 2024 – sobota

5:40 vyrážím na běh ještě stále nočním Dublínem, směr nádraží. Jsem o 10 minut rychlejší, než uvádí Google, sedám do vlaku a lapám po dechu: Uf, stihla jsem to. Po hodině zjišťuji, že i irské dráhy znají zlo jménem „náhradní autobusová doprava“. Ale všechny cesty nakonec vedou do Belfastu.

Procházím centrem, mám přesně připravenou trasu, abych nic nevynechala. Ve 12:00 nastupuji na Titanic. Pecka, moderní, interaktivní, úžasně pracují s emocemi. V místě, kdy Titanic ztroskotá a my vidíme jen jména – obětí i těch, co měli štěstí – je hrobové ticho. Někteří pláčou, někdo šeptá: „IT's crazy“. Čtu osudy lidí, kteří tam byli, souběh neuvěřitelných náhod, které vedly... hrozně silný zážitek. Cestou zpět jsem pořád na Titaniku.

Během dne se snažím kontaktovat kluky, pár fotek, žádná euforie podobná té mé. Postupně se dozvídám, že průvodce nerespektoval jejich varování, že je cesta zavřená, nedovolil jim opustit skupinu, a vedl je přesně k uzávěře a pak nějakou dlouhou oklikou lesem – jsou otrávení,

neviděli nic, tedy jen les, a když se konečně vrátili, měli minimum času i na nejbližší okolí klášterního komplexu. No, výlety u Babel Academy příště raději ne, po vlastní ose to zvládneme mnohem lépe.

22. 9. 2024 – neděle

Neděli všichni začínáme pozvolna, občas je třeba odpočívat. Kluci se domluvili, že navštíví Dublinii – moderní muzeum Vikingů a historie Dublinu, které jsem jim doporučila, moc se mi líbilo. I oni chválí.

Dnešní schůzku jsme si domluvili v Bray, což je malé městečko na konečné příměstské železnice DART. Malebné městečko, pláž, útes Bray Head a bohužel kvůli sesuvům půdy nepřístupná stezka po útesech do Graystone. Nicméně počasí je asi nejhorší za celou dobu, mírně prší, takže si dáváme večeři v jedné místní restauraci, probíráme, co nás ještě čeká, jaké dokumenty je třeba získat – hodnocení mentorů, Europasy; předání certifikátů bylo stanoveno na úterý ráno před prací.

23. 9. 2024 – pondělí

V pondělí kluci opět v práci, já ráno v kanceláři Babel Academy, ladíme poslední detaily certifikátů, Europasů a naši střední cestu na letiště.

Poté, i když počasí není nic moc, mířím na opačný konec železnice DART – poloostrov Howth, moje srdcovka. Vyjždím autobusem na Howth Summit a odtamtud mířím podél pobřeží dolů do přístavu. Míjím nápis EIRE, který za 2. světové války označoval pobřeží Irska, několik útesů, velký maják a malebné zátoky. Vřes už je odkvetlý a oproti minulým návštěvám nespátřím ani jediného tuleně v pobřežních vodách.

24. 9. 2024 – úterý

V úterý ráno se loučíme v kanceláři Babel Academy, obdržíme certifikáty, hodnotíme mobilitu. Pak kluci naposledy odcházejí na svá pracoviště, odpoledne po práci mají večeři se svými mentory.

Já se pomalu loučím s Dublinem – procházím čtvrť Temple Bar, kolem Christ Church Cathedral, Dublinie ke katedrále Sv. Patrika, pak podél řeky Liffey k přístavu. A pak do svého miniaturního apartmánu zabalit, zkontrolovat veškeré dokumenty.

25. 9. 2024 – středa

Ráno v 6:15 nás vyzvedává taxi na letiště, procházíme všemi kontrolami a s asi půlhodinovým zpožděním v 11:15 odlétáme z Dublinu do Krakova. Přistáváme v 13:59. Do Ostravy jedeme společně, na parkovišti u DKMO naše mise končí – studenti jsou předáni rodičům.